

mala sõnna sedda möda, mis ta omma süddames felle sõnna väest ja walquosjest olli tunda sanud. Et se süddamest tulli, siis se läks ka otsekohhe süddametesse. Kui „hea kaupmees“ tulli, siis rahvas fogus rõmiga temma jure, ja temma sõnuad ollid kui faste ehk vähma tibbad kauge pöua järel. Tead ja rei-allussed ollid kitsad, rahiva hulka vastuvõetma: wäljal, Jummalahke taciva al olli nende pühha kodda.

Ennam veel kui teised rõmuistastid temma öppetussest „söbra = rahvas ehk willa = kanigrud“, kellest enne räkisime. Nende uksed ollid temmal ikka lahti tehtud. Kus Peter nenda öppetas, seal heitis rahvas temma nõu möda ennamiste seltsidesse, isse-keskis Jummalal sõnna öppima, omma ellu sedda möda ajama ja liggimessi Jesusse jure saatma. Palju olli, kes ka wäljaläksid linnades ja küllades armu öppetust kulutama ja ussu söbru foguma. Teised, kes kaupmehhe ammetit piddasid ja omma faubaga ümberkäisid, kui isse ollid maailma Üniõsteegijat tunda sanud, pakkusid ilmalikku fauba kõrva ka taeva warra, mis mitte kulla egga höbbeda eest sünisi osta. Üks mees, kes sel ajal ellas, kirjutab fest nõnda: uslikud kaupmehhed tullevad sakste jure ja näitavad omma fauba asju: förmuksid, perlid ja

kallid kiivid. Kui siis pulatakse, kas neil veel muud kaupa on, siis vastavad: meil on veel kallimat asja, ja wöin sedda ka teie ette pauna, kui tabbate vastu wötta; agga se asji peab waenlaste eest varjul seisma, muidu faub käest ärra! Meil on kallid perlid, need hülgavad nõnda, et süddametes südavad Jummalal armastust pöllema, et teriveks tewad, mis haige, ja walgeks, mis pimme on. Siis wöttavad Pühha Kirja kätte ja loewad kirjutatud ewangeliumist peatüiki ette ja kül on nähha, et neljat se wörra maksetakse Jummalal sõnna ramatu eest, kui enne mu fauba eest küssutati. — Nõnda hakkas walqus paistma seal maal; agga kas pimmedus ni kergelt andis ennast ärravöita? Ei polegi! pea tulli uslikude peale suur willetsus.

Sel ajal olli palju munke, kes enima loostidesse, — kus muidu ühheskoos ellased, — ei jämid, waid möda maad ümber hulkuid ja kus agga kuulsaid leidsid, rahwale jutlust piddasid, ehk jutlusse nimmel näljakaid ja tübje juttusid ette räkisid. Kui Peter Waldus olli hakanud rahvast öppetama, siis eessotsa arivati ka tedda mungasarnast hulkujat ollema, ja Roma preestrid leppisid temmaga. Agga aega möda hakkasid arru sama, et temmal teine waim olli ja fest ajast ei